

การใช้ภาพพจน์ในข่าวกีฬาของหนังสือพิมพ์รายวัน: กรณีศึกษาหน้าข่าวกีฬาในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

สิริวรรณ นันทจันทุล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเภทของภาพพจน์ในข่าวกีฬาของหนังสือพิมพ์ ลักษณะการใช้ภาพพจน์ในข่าวกีฬาของหนังสือพิมพ์ และความหมายของภาพพจน์ในบริบทของข่าวกีฬา งานวิจัยนี้ได้ศึกษาพาดหัวข่าวในหน้าข่าวกีฬาของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม 2549 รวม 66 ฉบับ พาดหัวข่าวกีฬา 243 ข้อความ ผลการวิจัยพบว่า มีการใช้ภาพพจน์ 9 ประเภท ได้แก่ นามนัย สมณานาม อาวตพากย์ สัมพจนัย อุปลักษณ์ อติพจน์ สัทพจน์ สัญลักษณ์ และการอ้างถึง ลักษณะการใช้ภาพพจน์ในข่าวกีฬา มี 3 ลักษณะ ได้แก่ การใช้ภาพพจน์ที่ทำให้เห็นภาพ การใช้ภาพพจน์ที่ทำให้เกิดความรู้สึก และการใช้ภาพพจน์ที่สื่อความหมายแทนสิ่งหนึ่ง ส่วนความหมายของภาพพจน์ในบริบทข่าวกีฬา 15 ประเภท พบว่าเป็นคำที่มีความหมายโดยนัยตามบริบท ซึ่งจะเข้าใจความหมายกันเฉพาะกลุ่มบุคคลที่สนใจติดตามข่าวกีฬาอย่างต่อเนื่อง คำศัพท์ในลักษณะนี้เป็นภาษาเฉพาะในวงการกีฬา

Abstract

The objective of this study was to investigate the types, the usage, and the meaning of figures of speech in the sports news of a daily newspaper. The corpus studied comprised of 243 headlines of sports news on the sports pages of 66 issues of the *Daily News* published between May and July 2006.

The figurative language of the headlines was found to be of nine types : metonymy, antonomasia, synesthesia, synecdoche, metaphor, hyperbole, onomatopoeia, symbols, and allusion. Figures of speech were found to be used in three ways in sports-page headlines: to create an image, to create a feeling, to represent some person or thing. The meaning of figures of speech in the news reports in the corpus, which concerned 15 sports, were found to have connotative meaning to context which understood only among regular readers of the sports pages of newspapers these words may thus be considered specific to sports news reporting.

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

การใช้ภาษาภาพพจน์เป็นวรรณศิลป์ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของวรรณกรรมทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นแนวนวนทั้งคดี เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร เป็นต้น หรือแนวสารคดี เช่น ข่าว บทความ สารคดีท่องเที่ยว ในหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเสนอข่าวในหนังสือพิมพ์ รายวันที่ผู้เขียนต้องการดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน แสดงเอกลักษณ์ แสดงลีลาการเขียนและการใช้ภาษา ตลอดจนสร้างจุดเด่นให้แก่ข่าว และที่สำคัญคือต้องการให้ผู้อ่านเกิดมโนภาพ ได้รับอรรถรสเมื่อรับข่าวสาร ดังที่ สนั่น บัทมะทิน (2535: 78) ได้กล่าวถึงลักษณะของภาษาในหนังสือพิมพ์สรุปได้ว่า การใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์ต้องการให้ผู้อ่านเกิดความสะดุดตาเกิดภาพ จูงใจผู้อ่านด้วยถ้อยคำลักษณะต่างๆ นักหนังสือพิมพ์จึงเขียนพาดหัวข่าวด้วยภาษาปากมากกว่าภาษามาตรฐาน นำจุดสำคัญของเรื่อง มาเป็นจุดเร้าความสนใจ กระตุ้น หันเหอารมณ์ให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ มองเห็นภาพจากการอ่านข้อความ พาดหัวข่าว ลักษณะภาษาหนังสือพิมพ์จึงเป็นลักษณะเฉพาะตัว ถ้อยคำ สำนวน ไวยากรณ์ พุทธิกรรมการใช้ ถ้อยคำรวมทั้งระดับภาษาที่ใช้ย่อมมีศิลปะ

ข่าวกีฬาในหนังสือพิมพ์รายวันมีผู้นิยมอ่าน พิจารณาได้จากหนังสือพิมพ์รายวันประเภท ปริมาณบางฉบับ อาทิ เดลินิวส์ ไทยรัฐ เพิ่มภาคข่าวกีฬาโดยเฉพาะสำหรับผู้ที่ยินชมชอบ และติดตาม ข่าวกีฬาการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ อย่างต่อเนื่อง การใช้ถ้อยคำภาษาในการเสนอข่าวกีฬามีลักษณะ การใช้ภาษาพจน์ที่มีเอกลักษณ์ เน้นการถ่ายทอดภาพเหตุการณ์ กระตุ้นอารมณ์ ความรู้สึก ของผู้ติดตาม ข่าวกีฬาซึ่งสะท้อนให้เห็นการสร้างคำศัพท์ใหม่ใช้สื่อสารเฉพาะวงการ เฉพาะกลุ่มที่สนใจเรื่องเดียวกัน ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงศึกษาการใช้ภาษาพจน์ในข่าวกีฬาของหนังสือพิมพ์รายวัน: กรณีศึกษา หน้าข่าวกีฬาในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาประเภทของภาษาพจน์ในข่าวกีฬา
2. เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาพจน์ในข่าวกีฬา
3. เพื่อศึกษาความหมายของภาษาพจน์ในบริบทของข่าวกีฬา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบประเภท ลักษณะการใช้ และความหมายของภาษาพจน์ในบริบทข่าวกีฬา
2. ทำให้ทราบลักษณะคำศัพท์เฉพาะวงการกีฬา ได้เข้าใจวิธีการสร้างคำศัพท์ และเชื่อมโยงความหมายของถ้อยคำกับเรื่องราว เหตุการณ์ หรือบุคคลในวงการกีฬา
3. นำองค์ความรู้จากการวิจัยไปสอนนิสิต

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาพาดหัวข่าวกีฬาในหน้าข่าวกีฬาของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ประจำเดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม 2549 รวม 66 ฉบับ มีพาดหัวข่าว 243 ข้อความ เหตุที่เลือกศึกษาข้อมูลจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์สืบเนื่องจากเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทปริมาณที่ประชาชนสนใจอ่าน ภาคข่าวกีฬา

นิยามศัพท์

ภาพพจน์ หมายถึง สำนวนภาษารูปแบบหนึ่ง เกิดจากการเรียบเรียงถ้อยคำด้วยวิธีการต่างๆ ให้ผิดแผกไปจากการเรียงลำดับหรือความหมายของคำตามปกติ เพื่อให้เกิดภาพ และให้มีความหมายพิเศษ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2539: 109)

ข่าวกีฬา หมายถึง รายงานข่าวเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อตอบสนองกลุ่มที่สนใจข่าวสารด้านกีฬาให้ได้รับรู้รวดเร็วที่สุด การรายงานข่าวมีทั้งรายงานการแข่งขันอย่างละเอียด หรือเพียงแค่สรุปผลการแข่งขันแบบย่อๆ รวมถึงความเคลื่อนไหวต่างๆ ของบุคคลหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา เช่น นักกีฬา โค้ช ผู้จัดการทีม กรรมการ สนามกีฬา และปัญหาของนักกีฬา

พาดหัวข่าว หมายถึง การนำประเด็นสำคัญของข่าวมาลงพิมพ์เป็นหัวข้อ เพื่อบอกให้ผู้อ่านข่าวทราบว่าเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้างในวันนี้ ซึ่งมีทั้งพาดหัวข่าวหน้า 1 และพาดหัวข่าวหน้าใน พาดหัวข่าวจะใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่กว่าธรรมดา ส่วนจะพาดหัวตัวโตหรือตัวเล็ก ขึ้นอยู่กับความสำคัญของข่าว

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รวบรวมพาดหัวข่าวกีฬาทั้งหน้าแรก และหน้าในในหน้าข่าวกีฬาของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม บันทึกในบัตรรวบรวมข้อมูล 1 บัตรต่อ พาดหัวข่าว 1 พาดหัว ได้พาดหัวข่าว 243 ข้อความ จากหนังสือพิมพ์ 66 ฉบับ

2. กำหนดแนวทางการศึกษาเชิงวิเคราะห์ประเภทของภาพพจน์ ลักษณะการใช้ภาพพจน์ และการตีความหมายของถ้อยคำตามบริบท

2.1 แนวทางการวิเคราะห์ประเภทของภาพพจน์ได้กำหนดวิเคราะห์ภาพพจน์ 9 ประเภท ได้แก่ นามนัย สมญานาม อาวตพากย์ สัมพจนัย อุปลักษณ์ อติพจน์ สัทพจน์ สัญลักษณ์ และการอ้างถึงหรือการทำความ (สายทิพย์ นุกูลกิจ, 2543: 79-89)

2.2 แนวทางการพิจารณาลักษณะการใช้ภาพพจน์ ได้แก่

- 1) การใช้ภาพพจน์ที่ทำให้เห็นภาพ
- 2) การใช้ภาพพจน์ที่ทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึก
- 3) การใช้ภาพพจน์สื่อความหมายแทนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2.3 แนวทางการพิจารณาความหมาย ทั้งนี้ พิจารณาความหมายของภาพพจน์ตีความตามบริบททางภาษาแยกตามประเภทกีฬา 15 ประเภท ได้แก่ กีฬาฟุตบอล กีฬาเทนนิส กีฬากอล์ฟ กีฬาสกเกตบอร์ดและบิลเลียด กีฬายกน้ำหนัก กีฬาวอลเลย์บอล กีฬามวย กีฬาเทควันโด กีฬาจักรยาน กีฬาแข่งรถ กีฬาบิงปอ กีฬาวูซู กีฬาแบดมินตัน กีฬาเจ็ตสกี และกีฬาตะกร้อ

3. วิเคราะห์ข้อมูลพาดหัวข่าวที่รวบรวมไว้ โดยใช้แนวทางการวิเคราะห์ประเภทของภาพพจน์ลักษณะการใช้ภาพพจน์ และความหมายตามบริบทของข่าวกีฬา 15 ประเภท

4. งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ นำเสนอข้อมูลการวิจัยด้วยการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้พบว่า ภาพพจน์ในข่าวกีฬามี 9 ประเภท ดังนี้

1. **นามนัย (Metonymy)** คือ การเรียกชื่อสิ่งหนึ่งโดยใช้คำอื่นแทนไม่เรียกตรงๆ หรือการใช้คำหรือวลี อันเป็นลักษณะเด่นหรือมีสัมพันธภาพใกล้ชิดกับสิ่งที่กล่าวถึงแทนสิ่งที่ต้องการกล่าวถึงนั้น

นามนัยใช้เรียกชื่อทีมกีฬา เช่น

แข้งฟ้าแผ่นดิน ‘แซมบ้า’ (11 พ.ค. 49)

แซมบ้า หมายถึง ทีมฟุตบอลของประเทศบราซิล คำว่า แซมบ้ามาจากคำว่า Zamba หมายถึง การเต้นเร็วๆ หรือดนตรีจังหวะเร็วๆ การเต้นลักษณะนี้เป็นสไตล์ชาวบราซิล

นามนัยใช้เรียกชื่อคน เช่น

ปวีณา พลัดท่าพาย พลังหมวย (2 ก.ค. 49)

พลังหมวย หมายถึง ชู เจียน นักกีฬายกน้ำหนักหญิงของประเทศจีน

2. **สมณานาม (Antonomasia)** คือ การใช้ชื่อวิสามานยนามที่ตั้งขึ้นใหม่แทนชื่อที่ต้องการกล่าวถึงแทนคำแสดงลักษณะชื่อ ตำแหน่ง งาน หรือยศศักดิ์ อาจเป็นการสื่อความหมายที่รับรู้กันเฉพาะคนในกลุ่มที่มีประสบการณ์ หรือมีความสนใจร่วมกัน เช่น

‘อลองโซ’ ซึ่งเข้าวินที่บ้านเกิด **ไส้กรอกบิน** ได้แค่อันดับ 2 (15 พ.ค. 49)

ไส้กรอกบิน หมายถึง ไมเคิล ชูมกเกอร์ ชาวเยอรมัน เป็นนักแข่งรถแชมป์โลก 7 สมัย ไส้กรอกของประเทศเยอรมันมีรสชาติดี และมีชื่อเสียง

‘ตำนานบราซิล’ ยกอังกฤษมีลุ้นแชมป์โลก (24 พ.ค. 49)

ตำนานบราซิล หมายถึง คาร์ลอส อัลแบร์โต ดอร์เรส อดีตนักฟุตบอลทีมชาติบราซิล

3. **อวตพาภย์** (Synesthesia) การใช้คำแทนผลของประสาทสัมผัสของมนุษย์ที่ผิดไปจากปกติ การใช้อวตพาภย์ทำให้ข้อความแปลกไปชวนให้สนใจ นอกจากนี้ยังรวมถึงการใช้คำซึ่งผิดไปจากบริบทเดิมที่เคยใช้ ทำให้เห็นภาพและได้อารมณ์ความรู้สึกที่แปลกไปกว่าเดิม เช่น

‘สเวน’ ยัน **หนึบ** ‘รุนีย์’ ไปบอลโลกแน่ (2 พ.ค. 49)

หนึบ หมายถึง คีบ หรือ บีบให้แรงให้แน่นด้วยของที่เป็นง่าม (ราชบัณฑิตยสถาน 2546: 1251) ในบริบทนี้หมายถึง พาไปเข้าร่วมการแข่งขันด้วย

AFC **คลอดคิวเตะปริ** ोलปล. แล้ว (25 พ.ค. 49)

คลอด หมายถึง ออกลูก ออกจากครรภ์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 226) ในบริบทนี้หมายถึง ยืนยันกำหนดการแข่งขัน

4. **สัมพจนัย** (Synecdoche) คือ การกล่าวถึงส่วนย่อยของสิ่งหนึ่ง แต่ต้องการให้มีความหมายถึงส่วนเต็มหรือทั้งหมดหรือใช้ทั้งหมดมาเรียกแทนบางส่วน เช่น

‘อิฐ’ สอตทะเลชิงสนักเกอร์เอเชีย คว้าทีเดียว 3 คน ได้ตัวแข่งศึก**แมนรูอาซีฟ**
(6 ก.ค. 49)

ตัว คือ กระดาษหรือวัตถุที่แสดงไว้เพื่ออนุญาตให้ผ่านไปได้ ในบริบทนี้หมายถึง ได้โอกาสเข้าไปแข่งขันในระดับสูงชัน ส่วนศึก**แมนรู** ในบริบทนี้ หมายถึง การแข่งขันสนักเกอร์ การแข่งขันประเภทนี้ผู้เล่นต้องใช้ไม้คิวแทงลูกบอลลูกหนึ่งให้กระทบลูกบอลลูกอีกลูกให้ลงไปในรูจึงจะได้คะแนนตามสีของลูกบอล

5. **อุปลักษณะ** (Metaphor) คือ การกล่าวเปรียบเทียบเป็นนัยให้เข้าใจเอง ไม่กล่าวตรงๆ การเปรียบเทียบว่า “เป็น” หรือ “คือ” ความหมายลึกซึ้งกว่าอุปมา เช่น

ยก**คู่หอก** ‘ดอร์เรส-ปิญา’ สูดยอด (17 มิ.ย. 49)

ข้อความนี้กล่าวเปรียบเทียบนักฟุตบอลตำแหน่งศูนย์หน้าของทีมชาติสเปน 2 คน คือ ดอร์เรส กับปิญา เป็นคู่หอก หมายถึง หอก 2 เล่ม หอกเป็นอาวุธสำหรับแทงชนิดหนึ่ง ทำด้วยโลหะมีด้ามยาว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1278) ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า เปรียบนักกีฬาฟุตบอลตำแหน่งศูนย์หน้าเป็นหอก เพราะเป็นอาวุธปลายแหลมต้องพุ่งไปข้างหน้าจึงจะเข้าถึงเป้าหมาย เช่นเดียวกับนักฟุตบอลศูนย์หน้าต้องเตะบอลให้เข้าประตูฝ่ายตรงข้าม

6. **อติพจน์ (Hyperbole)** การกล่าวเกินจริงซึ่งเป็นความรู้สึกหรือความคิดของผู้กล่าวที่ต้องการย้ำความหมายให้ฟังหนักแน่นจริงจัง ทั้งผู้กล่าวและผู้ฟังก็เข้าใจว่ามีไม่การกล่าวเท็จ เช่น

‘อัชชुरี’ ดวลแข้ง ‘ตาโก’ **นัดหยุดโลก** รุดมานเวิร์ลคัพคีนี่ (9 ก.ค. 49)

นัดหยุดโลกในบริบทนี้ หมายถึง การแข่งขันคู่ชิงชนะเลิศระหว่างทีมชาติอิตาลีกับทีมชาติฝรั่งเศส ในฟุตบอลปี 2006 เป็นการแข่งขันครั้งสำคัญมากที่โลก (หมายถึง ผู้ชมทั่วโลก) จะติดตามดู กิจกรรมอื่นๆ จะหยุดหมดเพื่อชมการแข่งขันครั้งนี้

7. **สัทพจน์ (Onomatopoeia)** คือ ภาพพจน์ที่เลียนเสียง หรือแสดงลักษณะอาการต่างๆ การใช้ภาพพจน์ประเภทนี้ ทำให้รู้สึกเหมือนได้ยินเสียงของสิ่งนั้นจริงๆ โดยใช้เสียงของคำ สัทพจน์รวมถึง การใช้คำหรือข้อความที่ทำให้เกิดเสียง ซึ่งแสดงสี แสง ท่าทาง เช่น

‘ไทคัพ’ หน 5 **กระหึ่ม** (19 พ.ค. 49)

กระหึ่ม หมายถึง เสียงดังที่มันน่ากลัว เสียงก้องกังวาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 62) ในบริบทนี้ หมายถึง การแข่งขันมหกรรมกีฬาท้องถิ่นแห่งประเทศไทยครั้งที่ 5 ได้เริ่มขึ้น เป็นกิจกรรมที่ยิ่งใหญ่ ใช้งบประมาณมาก มีผู้ร่วมงานจำนวนมาก

8. **สัญลักษณ์ (Symbol)** การใช้สิ่งหนึ่งแทนอีกสิ่งหนึ่งซึ่งอาจจะใช้รูปธรรมแทนสิ่งที่เป็นนามธรรม หรือสิ่งที่เป็นรูปธรรมเช่นเดียวกันก็ได้ เช่น

“รอยแคนัน” **แขวนสตீค**แล้ว (13 มิ.ย. 49)

แขวนสตீค เป็นสัญลักษณ์ หมายถึง เล่นฟุตบอลแล้ว พิจารณาจาก คำว่า สตீค เป็นรองเท้า สำหรับสวมเมื่อเตะฟุตบอล หากแขวนไว้ก็แสดงว่าไม่ใช้แล้ว ไม่เล่นฟุตบอลแล้ว

9. **การอ้างถึง หรือการเ้าความ (Allusion)** คือ การนำบุคคลหรือเหตุการณ์หรือข้อความตอนใด ตอนหนึ่งในนิทาน หรือวรรณกรรม หรือวรรณคดีอื่นๆ มากล่าวถึงในงานเขียนของตนทั้งโดยตรงหรือ ดัดแปลงมา เช่น

‘เปาเป็ก’ รับทรัพย์อื้อ **ฟีฟ่า**จ่ายค่าเหนื่อยให้ 1.6 ล้านบาท (14 พ.ค. 49)

เปา ตัดมาจากเปาบุ้นจิ้น ซึ่งเป็นตัวละครเอกของวรรณกรรมเรื่อง เปาบุ้นจิ้น ตัวละครนี้มีบทบาทสำคัญ เป็นขุนนางตัดสินคดีความอย่างผู้พิพากษาอีกทั้งตัดสินคดีด้วยความยุติธรรมในบริบทนี้คือ กรรมการตัดสินการแข่งขันฟุตบอล

‘โต้เล็กไทย’ ฟอรัมไม่จับ **ชนะ 8-4 ที่ อิเหนา** (22 พ.ค. 49)

อิเหนา เป็นตัวละครเอกในวรรณคดีเรื่องอิเหนา ซึ่งไทยได้รับอิทธิพลมาจากชาว (ประเทศ อินโดนีเซีย) ในบริบทนี้ อิเหนา หมายถึง ประเทศอินโดนีเซีย

ลักษณะการใช้ภาพพจน์ในข่าวกีฬา

ผู้วิจัยวิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาพพจน์ 3 ลักษณะ คือ ลักษณะที่ทำให้เห็นภาพ ลักษณะที่ทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึก และลักษณะที่สื่อความหมายแทนสิ่งหนึ่ง ผลปรากฏว่า ลักษณะการใช้ภาพพจน์นี้ทำให้เห็นภาพเหตุการณ์ และอารมณ์ความรู้สึก ได้แก่ ประเภท อวตพากย์ อติพจน์ สัญลักษณ์ สัทพจน์ และอุปลักษณ์ ลักษณะการใช้ภาพพจน์สื่อความหมายแทนสิ่งหนึ่ง ได้แก่ ประเภท นามนัย สัมพจนัย สมญานาม สัญลักษณ์ และอุปลักษณ์ ตัวอย่างเช่น

‘ห้างยา’ เสียฟอร์มโดน ‘กงจักร’ เชือด

‘มังกรไฟ’ ดุจัดถล่ม ‘ขุนแผน’ ยับ

‘บัวหลวง’ เฉือนชนะ ‘สิงห์เจ้าท่า’ (14 พ.ค. 49)

คำว่า ‘เชือด ถล่ม ยับ และเฉือน’ เป็นภาพพจน์อวตพากย์ ที่มีลักษณะการใช้คำที่ทำให้เห็นภาพเหตุการณ์ และทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึก

คำว่า ‘ห้างยา’ ‘กงจักร’ ‘มังกรไฟ’ ‘บัวหลวง’ ‘สิงห์เจ้าท่า’ เป็นภาพพจน์ ประเภทนามนัย ที่มีลักษณะการใช้สื่อความหมายแทนสิ่งหนึ่ง นั่นคือ แทนชื่อทีมฟุตบอลขององค์กรต่างๆ ส่วน ‘ขุนแผน’ เป็นภาพพจน์ประเภทอ้างถึง หมายถึง จังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งมีลักษณะการใช้สื่อความหมายแทนสิ่งหนึ่ง เช่นกัน

‘นาถนภา’ กระหึ่มสระ ‘อินโด’ เจือก-ฉลาม เด็กไทยครองที่ 3 (5 มิ.ย. 49)

คำว่า ‘กระหึ่ม’ เป็นภาพพจน์ ประเภทสัทพจน์ มีลักษณะการใช้ภาพพจน์ทำให้เห็นภาพเหตุการณ์ และเกิดอารมณ์ ความรู้สึก ส่วน ‘เจือก-ฉลาม’ เป็นภาพพจน์อุปลักษณ์ มีลักษณะการใช้ภาพพจน์สื่อความหมายแทนสิ่งหนึ่ง คือ หมายถึง นักกีฬาว่ายน้ำหญิงและนักกีฬาว่ายน้ำชาย ซึ่งว่ายน้ำได้เก่งมาก

ความหมายของภาพพจน์ในบริบทข่าวกีฬาของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

การตีความหมายของภาพพจน์ในบริบทข่าวกีฬา จากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยศึกษาพบว่า ความหมายของถ้อยคำที่ใช้เป็นที่เข้าใจกันเฉพาะกลุ่มบุคคลที่ติดตามข่าวกีฬานั้น ส่วนคนทั่วไปอาจเข้าใจความหมายบ้างจากการคาดคะเน หรือเดาความ หากประสงค์จะเข้าใจอย่างถ่องแท้ต้องถามผู้รู้หรือติดตามข่าวนั้นอย่างต่อเนื่อง

ความหมายของภาพพจน์ในบริบทข่าวกีฬา แบ่งตามประเภทของกีฬาได้ 15 ประเภท ดังนี้

1. กีฬาฟุตบอล อาทิ คำที่ใช้เรียกชื่อทีมฟุตบอล เช่น

‘อัศวินสีส้ม’ หมายถึง ทีมฟุตบอลของประเทศเนเธอร์แลนด์

คำที่ใช้เรียกบุคคลโดยไม่เรียกชื่อตรงๆ หรือคำที่ใช้เรียกตำแหน่งผู้เล่นฟุตบอลในทีมหรือเรียกตำแหน่งเกี่ยวข้องกับวงการฟุตบอล เช่น

ดาวเตะจอมลีลา ในบริบทหมายถึง โจโดลนักกีฬาฟุตบอลทีมสโมสรเชลซี เป็นผู้เล่นที่ชอบแสดงลีลาการเตะที่สวยงาม

มาราโดนาไทย ในบริบทหมายถึง นายสมชาย ทรัพย์เพิ่ม อดีตนักฟุตบอลทีมชาติไทย มีรูปร่างเตี้ย ลำ เหมือนมาราโดนา นักกีฬาฟุตบอลที่มีชื่อเสียงของประเทศอาร์เจนตินา

นอกจากนี้ยังมีความหมายของภาพพจน์ที่ถ่ายทอดภาพเคลื่อนไหวและแสดงอารมณ์ความรู้สึกเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล เช่น

กลุ้ง...ยับ ในบริบทหมายถึง แข่งขันฟุตบอลชนะ ทีมชนะได้จำนวนประตูมาก เห็นสภาพที่ฝ่ายชนะบุกอย่างหนักทำให้ฝ่ายแพ้หมดสภาพ

2. กีฬาเทนนิส อาทิ คำเรียกชื่อ เช่น นักกีฬา ประเภทรายการแข่งขัน

หวดสวาร์รุ่นจิ๋วไทย ในบริบทหมายถึง ทีมนักกีฬาเทนนิสหญิงของไทย เยาวชนอายุไม่เกิน 16 ปี

ราชาคอร์ตดิน ในบริบทหมายถึง ราฟาเอล นาดาล นักกีฬาเทนนิสชาวสเปน เป็นแชมป์กีฬาเทนนิสที่เล่นบนคอร์ตดิน หลายสมัยติดต่อกัน

นอกจากนี้ยังมีคำที่สื่อความหมายถ่ายทอดภาพเคลื่อนไหว และแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาเทนนิส เช่น

ไล่ทุบแดคิน ในบริบทหมายถึง แข่งขันเทนนิสชนะ 3 เซตรวด เห็นสภาพการแข่งขันที่ผู้ชนะเล่นได้ดีกว่ามาก เห็นภาพผู้แพ้หมดทางสู้และแพ้ในที่สุด

3. กีฬาอล์ฟ อาทิ คำที่ใช้เรียกชื่อ เช่น นักกีฬา ประเภทรายการแข่งขัน

สวิงปัญญาชน ในบริบทหมายถึง การแข่งขันกอล์ฟมหาวิทยาลัย ครั้งที่ 5 ปี พ.ศ. 2549

ศึกก้านเหล็ก ในบริบทหมายถึง การแข่งขันกอล์ฟอาซิเียนทัวร์ รายการมาเก๊าโอเพ่น โดยปกติก้านไม้กอล์ฟจะทำด้วยเหล็ก

นอกจากนี้ยังมีคำที่สื่อความหมายถ่ายทอดภาพเคลื่อนไหว และแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับการแข่งขันกอล์ฟ เช่น

ดวลสวิง ในบริบทหมายถึง การแข่งขันกีฬาอล์ฟ เห็นภาพการแข่งขันตีกอล์ฟของนักกีฬาที่ผลัดกันตีอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะแพ้ชนะ

4. กีฬาสกเกอร์และบิลเลียด อาทิ คำที่ใช้เรียกชื่อ เช่น นักกีฬา ประเทศ รายการแข่งขัน บิ๊ก สระบุรี ในบริบทหมายถึง อรรถสิทธิ์ มหิทธิ นักกีฬาบิลเลียดทีมชาติไทย ซึ่งเป็นชาวสระบุรี

ศึกแม่นรู ในบริบทหมายถึง การแข่งขันสกเกอร์ เห็นภาพการแข่งขันสกเกอร์ ที่ผู้เล่นต้องใช้ไม้คิวแทงลูกบิลเลียดให้ลงในหลุมที่กำหนดไว้จึงได้แต้มคะแนน ซึ่งต่างฝ่ายต่างผลัดกันแทงลูก

นอกจากนี้ยังมีคำที่สื่อความหมายถ่ายทอดภาพเคลื่อนไหว และความรู้สึกเกี่ยวกับการแข่งขัน สกเกอร์และบิลเลียด เช่น

คิวหัก ในบริบทหมายถึง แข่งขันสกเกอร์แพ้ ทำให้เห็นภาพการเล่นที่ดำเนินอยู่ ต้องหยุดเล่นเพราะแพ้คู่แข่งแล้ว

5. กีฬายกน้ำหนัก อาทิ คำที่ใช้เรียกชื่อ เช่น นักกีฬา ประเทศ การแข่งขัน เช่น

ยกเหล็กรุ่นจิว ในบริบทหมายถึง นักกีฬายกน้ำหนักรุ่น 48 กิโลกรัม ซึ่งถือเป็นรุ่นเล็กที่สุด ที่ใช้คำว่า ยกเหล็กเพราะนักกีฬายกน้ำหนักต้องยกดัมพ์ทำด้วยเหล็ก ที่มีน้ำหนักเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนยกไม่ได้

จอมพลังสาวโลก ในบริบทหมายถึง ปวีณา ทองสุก นักกีฬายกน้ำหนักของประเทศไทย ได้รับการคัดเลือกด้วยวิธีลงคะแนนเสียงจากสหพันธ์ยกน้ำหนักโลก ให้เป็น “จอมพลังสาวโลก”

6. กีฬาวอลเลย์บอล อาทิ คำที่ใช้เรียกชื่อ เช่น นักกีฬา ประเภทกีฬา การแข่งขัน เช่น

แชมป์บไทยลีก ในบริบทหมายถึง ทีมนักกีฬาวอลเลย์บอลที่ได้รับรางวัลชนะเลิศ การแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลในรายการวอลเลย์บอลลีกอาชีพครั้งแรกของประเทศไทย “ไทยแลนด์ลีก” ครั้งที่ 1 ที่ใช้คำว่า “ตบ” เพราะกีฬาประเภทนี้ ผู้เล่นต้องใช้มือตีลูกวอลเลย์บอลโต้ตอบกัน และต้องตบลูกวอลเลย์เพื่อทำแต้ม คะแนนเหนือฝ่ายตรงข้าม

7. กีฬามวย อาทิ คำที่ใช้เรียกชื่อ เช่น นักกีฬา หรือตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับวงการกีฬามวย

เช่น

คนค้ำกำปั้น ในบริบทหมายถึง นักมวยอาชีพที่ได้รับค่าตอบแทนเป็นประจำ ประกอบอาชีพชกมวย

เชิดขาว ในบริบทหมายถึง กรรมการตัดสินการแข่งขันชกมวย โดยปกติจะสวมเสื้อเชิดสีขาว ผูกหูกระต่ายสวมถุงมือสีขาว

นอกจากนี้ยังมีคำสื่อความหมายถ่ายทอดภาพเคลื่อนไหว เช่น

ควมหด ในบริบทหมายถึง อาการที่ขมู่ต่อผู้ เห็นภาพผู้ชนะหมุนมือก่อนจะชกต่อผู้

8. กีฬาเทควันโด อาทิ คำที่ใช้เรียกชื่อ เช่น นักกีฬา

เทควันโดโซม ในบริบท หมายถึง นักกีฬาเทควันโดจากประเทศเกาหลี

คำที่สื่อความหมายถ่ายทอดภาพเคลื่อนไหว และแสดงอารมณ์ความรู้สึก เช่น

หวิว ในบริบท หมายถึง แข่งขันกีฬาเทควันโดแพ้ เห็นสภาพการแข่งขันที่ผู้แพ้
เหนื่อยมากรู้สึกหวิวเหมือนจะขาดใจ หหมดเรียวแรง

9. กีฬาจักรยาน อาทิ คำที่ใช้เรียกชื่อ เช่น นักกีฬา รายการแข่งขัน

2 ล้อควินส์คัพ ในบริบทหมายถึง การแข่งขันกีฬาควินส์คัพ ซึ่งถวายพระราชทาน
ประจำปี 2549 ประเภทกีฬาจักรยาน อุปกรณ์ของการแข่งขัน คือ จักรยานมีล้อ
2 ล้อ

น้องเหล็กสาวไทย ในบริบทหมายถึง นักกีฬาจักรยานประเภทหญิงของไทย นักกีฬา
ประเภทนี้ต้องมีกล้ามเนื้อแข็งแรงมาก เพราะต้องปั่นจักรยานให้เร็ว

10. กีฬาแข่งรถ อาทิ คำที่ใช้เรียกชื่อ เช่น นักกีฬา

ไล่กรอกบิน ในบริบทหมายถึง ไมเคิล ชูมัทเกอร์ นักแข่งรถแชมป์โลก 7 สมัย
ซึ่งเป็นชาวเยอรมัน ผู้วิจัยวิเคราะห์สมณานี้ น่าจะมาจาก คำว่า “ไล่กรอก” เป็น
อาหารเอกลักษณ์ของประเทศเยอรมัน “บิน” มาจากการขับรถที่เร็วมาก รวากับเหิน
หรือบินไปเข้าเส้นชัย

นอกจากนี้ยังใช้คำที่สื่อความหมายถ่ายทอดความเคลื่อนไหว และแสดงความรู้สึก เช่น

นำม้วนเดียวจบ ในบริบทหมายถึง นักกีฬาขับรถแข่งด้วยความเร็วสูง ขับนำรถ
คันอื่นๆ ตั้งแต่จุดเริ่มต้นตลอดระยะทางจนถึงเส้นชัย เห็นภาพรถแข่งของผู้ชนะ
แล่นอย่างรวดเร็วนำหน้ารถแข่งคันอื่นๆ ที่ตามเป็นพรวน

11. กีฬาป้องกัน อาทิ คำที่ใช้เรียกชื่อ เช่น ชื่อบุคคล

ประธานลูกแดง ในบริบทหมายถึง นายกสมาคมเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทย
กีฬาป้องกัน มีอุปกรณ์คือ ไม้ป้องกัน วิธีเล่น ผู้เล่นใช้ไม้ป้องกันตีลูกให้ดังโต๊ะ
แล้วได้ตอบไปมากับคู่แข่ง

นอกจากนี้ยังใช้คำสื่อความหมายถ่ายทอดภาพเคลื่อนไหวในการแข่งขัน เช่น

ตบ ในบริบทหมายถึง แข่งขันปึงปองชนะ เห็นภาพความเร็วและแรงที่ผู้ชนะ ตีลูกโต้ตอบกับผู้แพ้ ผู้ชนะตบลูกปึงปองอย่างแรง ทำให้ผู้แพ้รับลูกไม่ได้

12. กีฬาว่ายน้ำ อาทิ คำที่ใช้เรียกชื่อ เช่น นักกีฬา ทีมนักกีฬา

เจือก-ฉลาม เด็กไทย ในบริบทหมายถึง นักกีฬาว่ายน้ำประเภทหญิงและประเภทชาย ทีมชาติไทย เจือกเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ดำรงชีวิตอยู่ในน้ำ ว่ายน้ำเร็ว โดยปกติมีทั้งเพศผู้และเพศเมีย แต่ในความเข้าใจของคนทั่วไปหากกล่าวถึงเจือกจะหมายถึง เพศเมีย ส่วนฉลาม เป็นสัตว์น้ำ แข็งแรง ว่ายน้ำเร็ว มีนิสัยดุตัน โดยปกติมีทั้งเพศผู้และเพศเมียเช่นกัน แต่คนทั่วไปเข้าใจว่าหากกล่าวถึงฉลาม จะหมายถึง เพศผู้มากกว่า

นอกจากนี้ยังใช้คำสื่อความหมายถ่ายทอดภาพและความรู้สึกเกี่ยวกับการแข่งขัน เช่น

กระหึ่มสระ ในบริบทหมายถึง แข่งขันว่ายน้ำชนะเลิศหลายรายการทำให้มีชื่อเสียง เห็นภาพผู้ชมปรบมือ ให้อรรถแสดงความยินดีแก่นักกีฬาที่ชนะเลิศ เสียงดังกึกก้อง ณ สถานที่แข่งขัน คือ สระว่ายน้ำ

13. กีฬาแบดมินตัน อาทิ คำที่ใช้เรียกชื่อ เช่น นักกีฬา รายการแข่งขัน

นักตบขนไก่ ในบริบทหมายถึง นักกีฬาแบดมินตัน

ขนไก่มาเลย์ ในบริบทหมายถึง การแข่งขันแบดมินตันรายการ “โปรตอนมาเลเซีย โอเพ่น 2006” ที่ประเทศมาเลเซีย

14. กีฬาเจ็ตสกี อาทิ คำที่ใช้เรียกชื่อ เช่น นักกีฬา รายการแข่งขัน

นักชิงทีมชาติ ในบริบทหมายถึง นักกีฬาประเภทเจ็ตสกีทีมชาติไทย คำว่า ชิง เป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษมาจากคำว่า Racing หมายถึง การแข่งขันความเร็ว ภาษาไทยนำมาใช้ในบริบทหมายถึง ความเร็ว

ศึกเจ็ตสกี ในบริบทหมายถึง การแข่งขันเจ็ตสกีชิงแชมป์ประเทศไทย

15. กีฬาตะกร้อ อาทิ ใช้คำสื่อภาพความเคลื่อนไหวและความรู้สึก

ฟาด...สลายเท้า ในบริบท หมายถึง แข่งขันตะกร้อชนะคู่แข่งอย่างสบาย เห็นภาพการแข่งขันที่ผู้เล่นต้องใช้ เท้าฟาดหรือเตะลูกตะกร้ออย่างแรง นักกีฬาทีมชนะ ชนะได้อย่างสบาย แสดงว่ามีความสามารถเหนือคู่แข่งมาก

ความหมายของภาพพจน์ในบริบทข่าวกีฬาประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นคำเรียกชื่อ เช่น ชื่อทีม ชื่อนักกีฬา ชื่อการแข่งขัน หรือชื่ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง คำที่ถ่ายทอดภาพเคลื่อนไหวของการแข่งขันกีฬา ตลอดจนความรู้สึกเกี่ยวกับการแข่งขัน ซึ่งจะเข้าใจความหมายกันเฉพาะกลุ่มบุคคลในวงการกีฬา และผู้ที่ติดตามข่าวที่มานั้นอย่างต่อเนื่อง ลักษณะภาษาเหล่านี้เป็นภาษาเฉพาะวงการกีฬาหรือเป็นทำเนียบภาษาประเภทหนึ่ง

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้ภาพพจน์ในพาดหัวข่าวกีฬา ดังนี้

1. การใช้นามนัยเรียกชื่อทีมกีฬา จะใช้ตราสัญลักษณ์ของทีม หรือองค์กรมาเรียกเป็นชื่อทีม เช่น กีฬาฟุตบอล เช่น สิงโต ปืน หงส์ กงจักร บัวหลวง หรือใช้สิ่งของหรือสิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นที่รู้โดยทั่วไปว่าเกี่ยวข้องกับจังหวัด ประเทศ หรือทีมกีฬา มาเรียกชื่อทีม เช่น แชมป์ (การเดิน) กระทิง (สเปน) ฝอยทอง (โปรตุเกส) โสม (เกาหลี) จิงโจ้ (ออสเตรเลีย) ผู้ดี (อังกฤษ) มะกะโรนี (อิตาลี) หมอแคน (ขอนแก่น) ฮัลโหล (TOT) การใช้ภาพพจน์นามนัยเรียกชื่อประเทศ เมือง จังหวัดก็เช่นกัน เช่น เบียร์ (เยอรมัน) โสม (เกาหลี) โอง (ราชบุรี) มังกร (จีน) ลุงแซม (สหรัฐอเมริกา)

2. การใช้สมญานามในข่าวกีฬา ใช้คำว่า “บิก” นำหน้าชื่อ โดยเฉพาะคนสำคัญของวงการ เช่น บิกป้อม บิกจ๊อด บิกไฟฟ้า หากเป็นนักกีฬาประเภทกอล์ฟใช้คำว่า “โปร” นำหน้าชื่อ เช่น โปรอู๋ โปรหนึ่ง โปรช้าง นอกจากนี้ยังตั้งสมญาตามลักษณะเฉพาะของบุคคล เช่น นายทวารมือการ ‘รูนิ’ ดินจรวด จอมพลังสาว เสือเตี้ย กระทิงดุ ดาวยิ่งรุ่งยิ่ง สาวหล่อ ลูกกระเบิด ใช้คำบอกความสำคัญ นำหน้าชื่อ เช่น เปาแป็ก เสือหมี่ เดอะดึก ซูเปอร์บอล เป็นต้น

3. การใช้าวัดพากย์ในข่าวกีฬา ใช้คำกริยาพยางค์เดียวหรือสองพยางค์ แต่ให้ความหมายกว้าง สื่อความหมายได้ทั้งภาพและความรู้สึก เช่น ทัก ขยี้ งาม ลุย ถล่ม ดวล อัด เชือด ถลุง คว่ำ เจียน กวาด ชด ทะลุ ย่ำ จวก เสียบ

4. การใช้สัมพจน์ในข่าวกีฬา ใช้คำกริยาซึ่งเป็นคำสำคัญของสิ่งนั้นมาสื่อความหมาย เช่น เซ็นยาว (สัญญา) ดีตรา (จองไว้) หวด (เทนนิส) ตบ (วอลเลย์บอล, ปิงปอง) สวิง (กอล์ฟ) หรือใช้คำนามซึ่งเป็นคำสำคัญของสิ่งนั้นมาสื่อความหมาย เช่น นักสอยคิว (นักสนุกเกอร์) แข็ง (นักฟุตบอล) เข็มขัด (ตำแหน่งแชมป์กีฬามวย) นักปั้น (นักกีฬาจักรยาน) เชื้อตขาว (กรรมการกีฬามวย)

5. การใช้อุปมาอุปไมยในข่าวกีฬา ใช้การเปรียบสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรม อีกทั้งใช้คำสัน มีทั้งคำพยางค์เดียวและคำประสม จำนวนคำน้อย แต่ความหมายกว้าง ตรง ชัดเจน เช่น คีจ เงือก ฉลาม ข้าง เผือก ดาวรุ่ง คนอกหัก ม้ามืด หัวใจเพชร ชิงดำ คู่หอก เขียวหัก ขุนพล จอมทัพ

6. การใช้ศัพท์พจน์ในข่าวกีฬา มักกล่าวเกินจริงในภาพของความรุนแรงให้ผู้รับสารตื่นเต้นสะใจ เช่น กระชาก เตะโด่ง สาดส่ง จักัน และ โล่ทุบแต่ดัน ขยี้...ยับ ถล่ม...และ ใช้คำประสมในเชิงสำนวน เช่น ออกทะเล (เงิน)ฟาดหัว นัดยุทธโลก สุดตัว

7. การใช้ศัพท์พจน์ในข่าวกีฬา ใช้คำพยางค์เดียวหรือสองพยางค์ทำให้ผู้อ่านได้รรถรสทางภาพ เสียง และความรู้สึก เช่น เฮ ว้าก ผ่น ทวีว ปัก ฉลุย ฉิว บู่ ฮึด กระหึ่ม อื้อซ่า ฮือฮา

8. การใช้สัญลักษณ์ในข่าวกีฬา ใช้สิ่งที่เป็นรูปธรรม แทนสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น ไฟเขียว แว่นสต๊อค เสือเหลือง

9. การใช้วิธีอ้างถึง ใช้ชื่อตัวละครสำคัญในวรรณกรรมมากล่าว เช่น ขุนแผน (จังหวัดสุพรรณบุรี) อีเหนา (ประเทศอินโดนีเซีย) เปา (กรรมการตัดสิน)

อภิปรายผล

1. ภาษาข่าวกีฬาในหนังสือพิมพ์ เป็นศิลปะการใช้ภาษาอย่างหนึ่งที่ต้องเลือกสรรถ้อยคำเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ กล่าวคือ ต้องดึงดูดความสนใจของผู้อ่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ต้องแข่งขันกับหนังสือพิมพ์อื่นๆ เพื่อแย่งผู้อ่าน ต้องบรรจุข้อความลงในหน้ากระดาษที่จำกัด ต้องเก็บสาระสำคัญให้ครบถ้วน อีกทั้ง ต้องขูประเด็นเด่นจากรายงานข่าวเรื่องนั้น ดังนั้น ผู้เขียนข่าวกีฬาโดยเฉพาะพาดหัวข่าวต้องมีทักษะภาษาเชิงวรรณศิลป์ และทักษะการนำเสนอข่าวที่ดียิ่ง ศิลปะแขนงนี้น่าศึกษาอย่างยิ่ง

2. สาระสำคัญประการหนึ่งที่เป็นภาพเคลื่อนไหวของข่าวกีฬาทุกประเภท สื่อภาพสงครามซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา จารยะพันธ์ (2539) ที่ศึกษาเรื่องอุปลักษณสงครามในข่าวกีฬาในหนังสือพิมพ์ไทยที่พบว่าคนไทยมองการแข่งขันกีฬาเป็นการทำสงคราม เพราะผู้เขียนข่าวกีฬาเลือกใช้คำที่เกี่ยวกับการต่อสู้เพื่อแย่งชิงอำนาจ เริ่มจากคำเรียกรายการแข่งขัน นักกีฬา จนถึง การแข่งขัน เช่น ศึกบอลโลก ขุนพลลูกหนัง ท้าพนักกีฬา ขุนพลพร้อมรบ จอมทัพ ดวล ขยี้ โล่ขยี้ ถล่ม เชือด ระเบิดศึก เป็นต้น เหตุการณ์ทั้งหมดคือ การแข่งขันกีฬามีใช่การสู้รบในสงคราม ผู้วิจัยพยายามพิจารณาด้วยความเข้าใจว่าลักษณะเหล่านี้คือ กลวิธีการเล่าเรื่องให้น่าสนใจน่าตื่นเต้น วิธีหนึ่งเท่านั้น โดยอุปลักษณการแข่งขันกีฬา เป็นการทำสงคราม แย่งชิงความเป็นเลิศทางกีฬา แต่ผู้วิจัยเกรงว่าการใช้ถ้อยคำภาษาที่แสดงภาพสงครามกับการกีฬา จะประทับความรุนแรงใน จินตภาพของผู้รับสารอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจจะส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของคนในสังคม โดยเฉพาะเด็ก และเยาวชนซึ่งสนใจกีฬา

ข้อเสนอแนะ

1. ภาษาข่าวกีฬาทุกประเภทเป็นภาษาเฉพาะวงการที่น่าค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ให้เป็นรูปธรรม รวมทั้งศึกษาในเชิงวิชาการภาษามากขึ้น ควรศึกษาเพื่อจัดทำศัพทานุกรมข่าวกีฬา เผยแพร่สู่คนในสังคมอื่นๆ

2. ผู้วิจัยเห็นว่าภาพพจน์ในข่าวกีฬา มีกลวิธีการสร้างคำที่น่าสนใจ และมีลักษณะหลากหลาย เป็นองค์ความรู้ที่ยังมิได้บันทึกเป็นหลักเกณฑ์หรือทฤษฎีที่ชัดเจน เป็นภูมิปัญญาทางภาษาของคนข่าวกีฬาของไทย ดังนั้นจึงควรมีผู้วิจัยศึกษาวิธีการสร้างคำ ในเชิงโครงสร้าง ในทางความหมายการใช้เป็นภาพพจน์ในบริบทข่าวกีฬา อีกทั้งกำหนดเป็นแนวคิดทฤษฎีอย่างชัดเจน เพื่อเป็นองค์ความรู้อีกแขนงหนึ่งถ่ายทอดให้อนุชนคนทำข่าวกีฬาต่อไป

3. ในส่วนที่ภาษาในข่าวกีฬาฉายภาพเหมือนสงครามซึ่งเกิดจากการเล่าเรื่องด้วยถ้อยคำรุนแรง ผู้วิจัยคิดว่าควรศึกษาในเชิงจิตวิทยาหรือสังคมวิทยาอย่างจริงจังว่าการใช้ภาษาลักษณะนี้ส่งผลต่อความคิด จิตใจและพฤติกรรมรุนแรงของคนในสังคมหรือไม่ หากส่งผลกระทบ หรือมีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชน จะได้หาทางป้องกันด้วยการเชิญชวนให้คนเขียนข่าวกีฬาลดการใช้ถ้อยคำรุนแรง

บรรณานุกรม

- จิตติมา จารยะพันธ์. 2539. “อุปลักษณะสงครามในข่าวกีฬาในหนังสือพิมพ์ไทย.” วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2539. **พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม: ภาพพจน์โวหาร และกลการประพันธ์อังกฤษ-ไทย**. กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน.
- , 2546. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คพับลิเคชัน.
- วิภา กงกะนันท. 2533. **วรรณคดีศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สนั่น ปัทมะทิน. 2535. **ภาษาไทยที่สื่อมวลชนอาจใช้พลาด**. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สายทิพย์ นุกูลกิจ. 2543. **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สิริวรรณ นันทจันทุล. 2549. **รายงานผลการวิจัยเรื่อง การใช้ภาพพจน์ในข่าวกีฬาของ หนังสือพิมพ์รายวัน: กรณีศึกษาหน้าข่าวกีฬาในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์**. กรุงเทพมหานคร: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.